

Ovim tekstom o Križnom putu želim Vam radosno razmišljanje o Velikom petku, te o Uskrsu kao našem najvećem kršćanskom blagdanu koji obasjava staze našega životnoga hoda.
Piše: don Ilija Drmić

Župnik župe Vir don Petar Vuletić svakoga petka u korizmi obavljao je s pukom pobožnost Križnoga puta s Gospinim plačem od postaje do postaje vanjskoga Križnog puta na brdu Kobiliću ponad župne crkve, Gospine špilje i župnoga dvora. Od prve do druge postaje drveni križ je nosio sam župnik, a od druge do četrnaeste postaje nosili su pojedini vjernici. U ovoj pobožnosti sudjelovala su djeca, mladi, bračni drugovi, starci i starice. Svijest o ovome ušla je tako u svaku dušu i svaku kuću, napose je utjehu donijela starima, nemoćnima i bolesnima, odnosno svima koji nose svoj životni križ.

Don Petar je nabavio korpus Krista raspetoga i dao ga postaviti na stablo pri ulasku u crkveno dvorište, da na taj način podsjeti svakoga onoga tko dolazi u ovaj crkveni prostoru i u samu crkvu sv. Jure kako je naš životni tijek svojevrsno svakodnevno življenje ustvari nošenje križa i raspinjanje na taj osobni križ. Poruka ide i u tom pravcu da svoj križ nosimo po uzoru na Krista, koji ne odustaje ni u jednom trenutku unatoč vapaju: Oče, ako je moguće, neka me mimoiđe ovaj križ ali ne moja nego Tvoja volja, nego on Bogočovjek ide do kraja radi nas i naših križeva, te našega spasenja i uskrsnuća za ovozemaljsku duhovnu radost i mir i napose za život vječni u njegovu kraljevstvu.

U Ukrajini postoji Brdo križeva na kojemu su mnogi vjernici posadili svoj križ, a to neprestance čine. Upravo ta činjenica pomaže im u nošenju svakidašnjih životnih križeva. Kad se umore pod teretom svojih križeva, onda odu na to brdo i posade novi križ. I tako je doslovno narasla šuma križeva čija je poruka posvema jasna: svoje križeve valja usklađeno nositi s Kristovim križem do konačne nebeske sreće i blaženoga gledanja Boga licem u lice, kako reče sv. Pavao!

Kod nas u Vinici kroza Šiške postoji vanjski Križni put gdje se obavljaju dva puta godišnje pobožnosti. U Prisoju se također nalazi Kalvarija s postajama i kipom Uskrsloga. I tu se obavljaju ove pobožnosti svakoga petka u korizmi, osim kad je loše vrijeme. Tamo je ta pobožnost i na blagdan Uzvišenja Svetoga Križa 14. rujna.

U ovim pobožnostima mi se sjetimo i svih onih koji su poginuli u raznim ratovima i povijesnim vremenima za našu domovinu. Njima u čast priprema se zbornik u kojem će biti objavljena njihova imena iz naših deset župa Duvanjskoga dekanata: Šujice, Tomislagrada, Kongore, Seonice, Bukovice, Roška Polja, Prisoja, Grabovice, Rašeljaka i Vinice. Kod nas u Vinici bit će zbornik predstavljen upravo u Šiškama, kao i u drugim zgodama kada je prikladno govoriti o žrtvama za našu ovozemnu Domovinu i slobodu.

Pobožnost Križnog puta u Viru